

§ 42.

Fra de almindelige Bestemmelser om Skibsafgift gøres følgende Undtagelser:

a) Fritagne for Skibsafgift ere:

1. Orlogsskibe og andre Regeringsskibe, danske eller fremmede, som ikke benyttes til Fragtfart,
2. Baaede af og under 4 Tons,
3. Strandede Skibe,
4. Skibe, der formeddelt Modvind, Søgang, Søstade eller andet Ulykkestilfælde, for at bevare Ladningen eller for at søge Winterhavn ere indkomne her, dog kun forsaavidt angaar Bestubningen af det Gods, der igen udføres med samme Skib, hvormed det er indkommet,
5. det Lasterum, som er bestubet med Postgods eller med Keffevogne og Keffegods, naar de Keffende selv medfølge, eller i autoriseret Færgeløb med Færgegods, som befordres efter den fastsatte Færgetakst,
6. det Lasterum, som er bestubet med Varer, der umiddelbart, o: uden at oplægges paa Transit- eller Kreditoplag, føres gennem Landet, eller som omlades fra Skib til Skib, eller paa Grund af Naturforhindringer midlertidig oplægges til videre Befordring. De nærmere Regler med Hensyn til sidstnævnte Tilfælde fastsættes af Toldbestyrelsen.
7. Skibe, der paa samme Reise ikke løse mere Gods, end hvad der bestiber under 1 Ton.

b) Fiskebaser erlægge kun Skibsafgift af indtil Halvdelen af deres maalte Drægtighed, saalænge Fiskebrønden findes i dem og ikke er tilstoppet.

For Skibe, hjemmehørende i Lande, som behandle danske Skibe eller Varer fra det danske Monarki ugunstigere end andre Landes Skibe eller Varer, kan, forsaavidt ingen traktatmæssige Bestemmelser træde hindrende i Veien, Skibsafgiften ved kongelig Anordning forøges med et Tillæg af indtil 50 pCt. af dens almindelige Beløb.

Kapitel IV.

Lovens Træden i Kraft og Omraade.

§ 43.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1891.

Loven kommer til Alvendelse paa alle Varer, som ved dens Træden i Kraft ere i Behold paa Kredit- eller Transitoplag.

§ 44.

Loven gælder ikke for Færøerne.